

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 14.Gf.40.198/2023/5/II.

A felperes:

felperes1 Korlátolt Felelősségű Társaság
cím1

A felperes képviselője:

SBGK Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. György Ádám ügyvéd)
1062 Budapest, Andrassy út 113.

Az alperes:

alperes1 Korlátolt Felelősségű Társaság
cím2

Az alperes képviselője:

Germus és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kékuti Ákos ügyvéd)
cím3

A per tárgya: kártérítés

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 32.G.41.160/2021/42-I.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 272.000 (kétszázhetvenkétezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, valamint az államnak 60 (hatvan) napon belül az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlája javára 917.069 (kilencszáztizenhétezer-hatvankilenc) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

I.

[1] A felperes módosított keresetében 6.178.364 forint gazdagodás és járulékai, másodlagosan 5.285.000 forint kártérítés és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 2. §-a, 6. §-a, valamint 86. § (2) és (3) bekezdése, továbbá a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:519. §-a alapján.

II.

[2] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 900.330 forint perköltséget, valamint 60 napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal eljárási illetékbevételi számlájára 1.387.030 forint eljárási illetéket.

[4] III.1.

[5] A fellebbezés szempontjából releváns tényként állapította meg, hogy a perben nem álló személy1 a jogosultja, a felperes pedig kizárólagos használója a 2019. február 19-i elsőbbségű, 227548 lajstromszámú elnevezés1 szövédjegynek, amely mások mellett a nizzai megállapodás szerinti 35. és 41. osztályban található szolgáltatások körében áll oltalom alatt.

[6] személy1 a elnevezés1 fantázianevű színpadi showműsor szervezésére utoljára 2011. január 3-án adott engedélyt a felperes részére a 2011. április 9-én a hely1ba szervezett rendezvény vonatkozásában. Ezt követően a showműsor harmadik személy általi megszervezésére személy2nak adott engedélyt, hogy azt 2015. október 23. napján színpadra állítsa.

[7] személy1 és a felperes között 2019. július 3-án védjegyhasználati szerződés, majd 2019. augusztus 29-én védjegyátruházási szerződés jött létre a elnevezés1 védjegy vonatkozásában. Utóbbi napon a felek a védjegyhasználati szerződést megszüntették és védjegy engedményezési szerződést kötöttek a elnevezés1 szóval kapcsolatos korábbi jogosultságok, igények átruházására.

[8] A 2019. év elején jutott a felperes tudomására, hogy 2019. szeptember 7. napjára a hely2ban „elnevezés2” címmel koncertet és showműsort szerveznek és azt a fenti megjelöléssel hirdetik. Előbb szóban, majd 2019. április 16. napján írásban is felszólította a jogsértés abbahagyására az alperest és a cég1 Kft.-t. A felek között egyeztetésre került sor, mely nem vezetett eredményre, azonban az alperes megváltoztatta a rendezvény elnevezését „elnevezés2”-ről „elnevezés3”-ra.

[9] A felperes védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt keresetet terjesztett elő. A Fővárosi Törvényszék 3.P.21.835/2019/51-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.623/2020/15. számú határozata folytán emelkedett jogerőre. A jogerős ítélet szerint az alperes a bitorló magatartást 2019. április 30. napján megszüntette, ezen időpontot követően már nem használta a elnevezés1 megjelölést és egyidejűleg a használat abbahagyására felszólította valamennyi, a rendezvény promóciójával érintett üzleti partnerét is.

III.2.

[10] Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indoklásában az alperesi kifogásra figyelemmel vizsgálta, hogy a felperes a keresetét elévülési időn belül terjesztette-e elő. E körben rögzítette, hogy az alperes a felperes által sérelmezett magatartás tanúsításával – a korábbi védjegyperben megállapítottak szerint – 2019. április 30. napján hagyott fel, ehhez képest a kereset előterjesztésére 2021. július 14. napján került sor. Megállapította ugyanakkor, hogy az elévülés a védjegyper jogerős befejezéséig, valamint ezt követően 2021. április 15. napjáig nyugodott, mivel az alperes a felperes igényérvényesítéséhez szükséges adatokat a jogerős ítélet meghozatalát követően ekkor szolgáltatta. Erre figyelemmel a felperes a keresetét a 6 hónapos törvényi határidőben terjesztette elő.

[11] Ezt követően rögzítette ítéletében a Tpv. 2. és 6. §-ára alapított keresetek egyidejű előterjesztésének törvényi feltételeit a BDT2019. 3962. számú eseti döntésben foglaltakra is figyelemmel, kiemelve, hogy a generálklauzula alkalmazásának a jellegbitorlás alá tartozó versenyjogi jogsértés esetén többlettényállási elem hiányában nincs helye.

[12] A jellegbitorlás törvényi feltételeinek vizsgálata során elsődlegesen a versenytársi minőség fennállását szem előtt tartva rögzítette, hogy a versenytárs a gazdasági versenyben érdekelt, azonos piacon tevékenykedő vállalkozás. A rendelkezésre álló bizonyítékokat

értékelve arra az álláspontra helyezkedett, hogy a versenytársi minőség a perbeli esetben nem állapítható meg, ugyanis a felperes állítása szerint a perbeli rendezvényt megelőző évtizedben összesen 1 db színpadi műsort szervezett, személyl pedig további egy rendezvényre adott licenszet harmadik személy részére. A tanúk sem támasztották alá, hogy a felperes a perbeli időszak tekintetében részt venne a piacon. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azt sem lehetett megállapítani álláspontja szerint, hogy azokban a személylhoz köthető perbeli showműsort lehet felismerni. Kétségtelennek tartotta, hogy a '80-as, '90-es években személyl a rendezvényszervezéssel aktívan foglalkozhatott, azonban 2018. november 19. és 2019. április 30. napja között, a vizsgált időszakban ez nem volt megállapítható. Arra figyelemmel, hogy a keresetet keresetőségi jog hiányában, vagyis a versenytársi minőség hiányában utasította el, az ehhez kapcsolódó gazdagodás visszatérítésére vonatkozó keresetet nem vizsgálta.

[13] A Tpv. 2. §-ában foglaltakra alapított keresetet is megalapozatlannak tartotta többlettényállási elem hiányában és kiemelte, hogy a felperes e körben a 2018. november 19-én megkötött szerződésre utalt, amely az alperes és a cég1 Kft. között jött létre. Ezzel összefüggésben sem jelölt meg ugyanakkor többlettényállási elemet a generálklauszula érvényesíthetősége vonatkozásában, ezért az elsőfokú bíróság a kártérítési keresetet e körben is elutasította.

[14] A Ptk.-ra alapított kárigénnyel összefüggésben kiemelte, hogy nem lehet károkozó magatartás alapja a felperes vonatkozásában az a szerződéskötés, amely az alperes és a cég1 Kft. között jött létre; az egyéb alperesi tevékenység is csak a kár elemeinek további bizonyítása esetén lehetne alapos. A rendelkezésre álló tanúvallomások értékelését követően rögzítette, hogy a nyilatkozatok nem támasztották alá a jogsértést, valamint azt sem, hogy a felperesi szolgáltatásnak meghatározott jellegzetességei lennének a Tpv. 6. §-ában foglaltak szerint, amelyek a fogyasztók előtt ismertek voltak és amelyeket a kifogásolt alperesi rendezvény tartalmazott.

[15] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

IV.

[16] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a keresetnek történő helyt adás iránt, másodlagosan közbenső ítélet meghozatalát kérte a perbeli jogsértés megállapításával.

[17] Fenntartotta, hogy az alperes a sérelmezett magatartás tanúsításával 2019. április 30. napján nem hagyott fel. Álláspontja szerint egy széleskörű reklámozással elkövetett jogsértést csak ugyanolyan magatartással lehet abbahagyni, azaz egy széleskörű reklámban és közleményben kellett volna tájékoztatnia a fogyasztókat az alperesnek a névváltozásról, a "Csillagfény" megjelölés elhagyásával.

[18] A jellegbitorlással összefüggésben a versenytársi minőség kapcsán előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen azonosította a felperest személy1-val; az, hogy személy1 nem vett részt a perbeli időszakban az érintett piacon, egyrészt téves, másrészt a per tárgya szempontjából nem is releváns. Megjegyezte, tévesen értékelte a tanúvallomásokat is a piaci jelenlét szempontjából, a tanúk meghallgatására ugyanis nem a versenytársi minőség igazolása céljából került sor. A perben nem is volt vitás, hogy a felperes zenés-táncos színpadi műsorok szervezésével folyamatosan foglalkozik. Az alperes kizárólag azt vitatta, hogy a elnevezés1 megjelölésének használatával történt a piaci tevékenység. Rámutatott ugyanakkor fellebbezésében arra, hogy személy1 ügyvezető több mint 37 éve foglalkozik koncertek, színpadi showműsorok szervezésével, a felperes az egyik legrégebbi magyar koncertszervező cég, amely 1989-ben kezdte meg működését és mind magyar, mind külföldi előadók promótálásával, rendezvények technikai lebonyolításával foglalkozik. Ennek alátámasztására megjelölte saját honlapját és utalt arra is, hogy 2022-ben és 2023-ban is több koncertet szervezett. 2020-ban utoljára személy3 koncertjét a veszélyhelyzet bevezetésének napján, az ezt követő időszakban a tevékenysége a rendezvényszervezési tilalom folytán ellehetetlenült.

[19] Előadta, hogy a versenytársi minőséggel összefüggésben nincs jelentősége a "Csillagfény" megjelölésnek, azonban arra az esetre, ha az releváns lenne, kiemelte, hogy bár a korábbi elnevezés1 rendezvényt a megelőző években nem szervezte meg, ez nem jelenti azt, hogy a piacon ne lenne jelen, illetve a elnevezés1 rendezvény megszervezésével felhagyott volna. Hivatkozott a könnyűzenei koncertszervezés szakmai szokásaira és hangsúlyozta, hogy önmagában az, hogy egy bizonyos megnevezéssel elhíresült műsor éveken keresztül nem kerül megrendezésre, nem nyitja meg a lehetőséget a piac szereplői előtt, hogy azonos névvel hasonló rendezvényt állítsanak színpadra. Széleskörben ismert, hogy nagymúltú zenekarok és formációk többéves kihagyásokkal koncerteznek, és kifejezetten jellemző, hogy már feloszlott zenekarok is egy-egy koncert vagy színpadi műsor erejéig újra összeállnak. Utalt arra, hogy a 2015-ös koncertre személy2 kapott engedélyt, ami annyit jelent, hogy ő volt a promóter, azonban a felperes szervesen részt vett annak szervezésében. Tekintettel arra, hogy az azonos elnevezéssel, grafikával készült plakátokkal és lemezlovasokkal került megrendezésre a hely1-ban, mindenki hozzá kötötte a rendezvényt.

[20] Hivatkozott arra, hogy a elnevezés1 megjelölés megszakítás nélküli használatát egyébként sem mulasztotta el védjegyjogi szempontból, az megvalósult saját jogon, illetve engedély útján is, amely tényleges használatnak minősül. Ráadásul a 2020-as évre tervezte a elnevezés1 rendezvény újbóli megszervezését és ennek előkészületeire nézve mellékleteket is csatolt a perben. A védjegyjogi gyakorlat értelmében pedig tényleges használatnak minősülnek az előkészületi cselekmények is. Mindez egyértelműen igazolja, hogy nem hagyott fel végleg a perbeli elnevezésű műsor szervezésével. Okszerűtlennek tartotta az elsőfokú bíróság következtetését, miszerint a versenytársi minőség pusztán arra tekintettel nem állapítható meg, hogy az alperessel párhuzamosan a perbeli időszakban nem rendezte meg a elnevezés1 elnevezésű rendezvényt. A párhuzamosság nem jelent ebben a körben egy szűken vett időtartamot, hanem a figyelembeveendő piacot tekintve ítélandó meg a rendezvény jellegére és a fogyasztók körére figyelemmel.

[21] A generálklauzula alkalmazásával kapcsolatosan tévesen vonta le azt a következtetést az elsőfokú bíróság, hogy többléteényállási elem hiányában nincs helye a Tpv. 2. §-ában foglaltak alkalmazásának. Utalt arra, hogy a többléteényállási elem a jóerkölcsbe ütközés, illetve az alperesi rosszhiszeműség, ami a nyolcvanas évek diszkójának, hangulatának felidézésében, a felperesi tematika nagyobb részben való átvételét jelentette. Ezt a többléteényállási elemet figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásakor.

[22] Az alperes tisztában volt azzal, hogy a "Csillagfény" megjelölés egy korábbi, nagy sikerű rendezvényt jelölt, és éppen a korábbi rendezvény jóhírének kihasználása érdekében egészítette ki a saját rendezvényének elnevezését a "Csillagfény" megkülönböztető megjelöléssel. Ezzel összefüggésben utalt az F/22. sorszám alatt csatolt SZTNH határozatban foglaltakra és kifejtette, hogy az alperes törvényes képviselője meghallgatásakor előadta, a névválasztás során meg kívánt győződni arról, hogy a megnevezés védjegyjogtalom alatt áll-e. Mindez pedig alátámasztja a szlogenválasztással együtt a tudatos és szándékos névválasztást, vagyis az alperes tudatos rosszhiszemű magatartását. Ez a többléteényállási elem teszi lehetővé a Tpv. 2 §-ában foglaltak alkalmazását. Az adott helyzetben általában elvárható magatartás az alperes részéről akkor valósult volna meg, ha a "Csillagfény" megjelölés javaslatát és a védjegykutatást követően megkeresi a megjelölés jogosultját és engedélyt kér tőle. A károkozással összefüggésben utalt arra, hogy a károkozó magatartás 2018. november 19. napjához köthető, a rendezvényre irányuló szerződéskötés időpontjához. Előadta ebben a körben, hogy a szerződéskötés joghatása az volt, hogy elzárta a elnevezés1 megrendezésétől az adott helyszínen, valamint visszafordíthatatlanul erodálta a brand értékét. Kifejtette, hogy a Tpv. 2. §-a körében elsődlegesen nem a Tpv. 6. §-a vonatkozásában értékelt megjelölés használata számít, ezért okszerűtlen és az anyagi joggal ellentétes ilyen többléteényállási elem megvalósulásának a megkövetelése. E körben utalt továbbá az SZTNH azon határozatára, amely kimondta, hogy az alperes üzlettársa, személy4 rosszhiszeműen igényelt "Csillagfény" megjelöléssel védjegyet.

[23] A tanúbizonyításokkal összefüggésben rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság azokat érdemben nem értelmezte, a tényállításokra vonatkozó bizonyító erejüket nem értékelte és ítéletében sem vont le azokból semmilyen érdemi következtetést, megsértette indokolási kötelezettségét. Megjegyezte, hogy sosem állította, hogy személy1 találta ki a "Csillagfényt", hanem azt adta elő, hogy ő, illetve az általa vezetett jogi személyek tették azt ismertté.

[24] Kitért végül arra, hogy a 2022. október 24. napján benyújtott indítványt, amely az alperes által A/4. számon csatolt szerződésnek a bizonyítási eljárásból történő kizárására irányult, nem bírálta el az elsőfokú bíróság. A dokumentum keletkezésének jogsértő körülményeire figyelemmel az indítványát a Pp. 269. § (1) bekezdés b) pontjára alapította és változtatlanul kérte, hogy a dokumentumot az ítéltábla ne vegye figyelembe a bizonyítékok értékelése során.

[25] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai folytán.

[26] A keresetösségi jog hiányával összefüggésben előadta, hogy a felperes fellebbezésében iratellenes állításokat tett, ugyanis folyamatosan és konzekvensen vitatta, hogy a felperes versenytársi minősége és az erre alapított keresetösségi joga fennáll. Hivatkozott egyebekben a 37. sorszámu jegyzőkönyvben foglalt bírósági kioktatásra, amelyben külön felhívta az elsőfokú bíróság a felperes figyelmét arra, hogy neki kell igazolnia a perbeli legitimációt. Kiemelte, személyl bármilyen esetleges tevékenysége ebben a körben nem vehető figyelembe és hivatkozott a BH2017. 410. számú eseti döntésben foglaltakra. Valójában a felperes egyetlen rendezvénnyel összefüggésben, a 2011-ben bemutatott színpadi show-val kapcsolatban tett részletezett előadást. Az ezt megelőző években az elsőfokú eljárásban egyetlen egyéb rendezvényre sem hivatkozott, így az általa bemutatottak még ahhoz sem elégségesek, hogy a vonatkozásában piaci jelenlétről lehessen beszélni.

[27] Kiemelte egyúttal, hogy a jellegbitorlás további törvényi feltételei szintén hiányoztak, ahogyan arra az elsőfokú ítélet is több megállapítást tartalmazott. A tanúbizonyítás alapján megállapítható felperesi főbb jellegzetességeket az alperesi rendezvénnyel összevetve megállapítható, hogy egyetlen elem tekintetében sem áll fenn összetéveszthetőség, de még csak hasonlóság sem. A jellegbitorláshoz ugyanakkor szükséges lett volna, hogy a fogyasztók az egyes jellegzetességekről 2018-2019-ben egyértelműen a felperest azonosítsák be. Erre nézve ugyanakkor semmilyen bizonyíték nem állt rendelkezésre.

[28] A generálklauzula alkalmazásával összefüggésben egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával abban a körben, hogy nem áll fenn többlétevényállási elem, amely megalapozná a párhuzamos alkalmazhatóságot; utalt e körben a BDT2016. 3442 számú eseti döntésre. A tanúbizonyítással összefüggésben pedig rámutatott arra, hogy a felperes félreértette az általa bizonyítandó körülmények körét, ugyanis nem azt kellett bizonyítania a perben, hogy a rendezvények megszervezésében közreműködő tanúk emlékeznek-e a "Csillagfény" megjelölésre, hanem azt, hogy az átlagosan tájékozott fogyasztók a "Csillagfény" elnevezésről felismerhették-e a felperest 2018-ban, 2019-ben.

VI.

[29] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül.

VII.

[30] A fellebbezés nem alapos.

VIII.

[31] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntése is helyes, annak jogi indokolásával az ítéltábla maradéktalanul egyetértett, ezért a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján utal az elsőfokú ítélet helyes indokaira; a fellebbezésben foglaltakra tekintettel emeli ki az alábbiakat.

[32] A fellebbezés nem támadta a Ptk. 6:519. §-ára alapított másodlagos kártérítési igény elutasítását, a versenyjogi jogsértésre alapított igények elutasításával kapcsolatosan tartotta tévesnek az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, ezért az ítéltábla felülbírálati jogköre nem terjedt ki az elsőfokú határozat ezen részének felülvizsgálatára.

VIII.1.

[33] Az elsőfokú bíróság a jellegbitorlás tilalmával összefüggésben helytállóan indult ki abból, hogy a törvényi tényállás megvalósulásához öt tényállási elem együttese szükséges figyelemmel arra, hogy adott esetben az alperes rendezvényének (szolgáltatásának) a elnevezés1 megjelöléssel történő reklámozásához, megszervezéséhez a felperes nem járult hozzá (BDT2019. 3962.).

[34] Az öt konjunktív feltétel közül csak a versenytársi minőség fennállását vizsgálta az elsőfokú bíróság, és ennek hiányát állapította meg.

[35] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében helyesen mutatott rá, hogy iratellenes a felperesnek a fellebbezésben kifejtett azon álláspontja, amely szerint a versenytársi kapcsolat fennállását a perben nem vitatta. Az írásbeli ellenkérelem 4.2. pontja kifejezetten ezt a vitatást foglalja magában: címében is szerepel, hogy a felperes vonatkozásában a versenytársi minőség nem állapítható meg, így a Tpv. 6. §-a alapján a felperes nem jogosult igényt érvényesíteni. Kiemelte egyúttal, hogy a felperes tevékenységéről a perbeli rendezvény megelőzően csupán egy körülmény került bemutatásra, a 2011-ben megtartott színpadi show (4. old 6. bek.). Ugyanezt fejtette ki az alperes a 12. sorszámú előkészítő iratának II. pontjában és erre utalt a 39. sorszámú jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatában is.

[36] A felperes fellebbezésében nem kifogásolta, hogy a versenytársi minőség fennállását az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak szerint, az általa megjelölt 2018. november 19. – 2019. április 30. közötti időszakra nézve kellett vizsgálni, csupán a jogsértés abbahagyásának időpontját vitatta, és kifejtette, hogy a versenytársi kapcsolat a elnevezés1 megjelölés használatától független. Utóbbi megállapítással az ítéltábla is egyetértett azzal, hogy az elsőfokú bíróság nem is tett ilyen szűkítő értelmezést ítéletében, ezért a fellebbezés ezzel kapcsolatos érvelése irreleváns volt.

[37] Helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy versenytársnak csak a gazdasági versenyben érdekelt, azonos piacon tevékenykedő vállalkozás minősülhet. Az ítéltábla mindezt annyiban egészíti ki, hogy a Tptv. a jellegbitorlás szabályozásával a piacon ténylegesen jelen lévő versenytársat védi, a jelenlét pedig azt jelenti, hogy az adott személy a piac aktív résztvevője, a gazdasági versenyben tevékenyen részt vesz. Csak az ilyen gazdasági szereplőhöz köthető ugyanis az a jó hírnév, általános üzleti megítélés, amely egy jellegbitorlás esetén védelemre szorul, illetve az a korábbi ráfordítás, amelyet a jellegbitorló a tevékenységével kihasznál.

[38] Az elsőfokú bíróság a felperesi tevékenységként a perbeli nyilatkozatai alapján azt tudta megállapítani, hogy 2011-ben rendezett egy színpadi show-t a helylban, illetve 2020-ban egy koncertet, tehát a perbeli rendezvényt megelőző évtizedben összesen 1 db színpadi műsort szervezett. Rögzítette továbbá, hogy személyl 2015-ben harmadik személy részére adott engedélyt egy rendezvény vonatkozásában, valamint a '80-as '90-es években a felperes és személyl a rendezvényszervezéssel aktívan foglalkozhatott. Utalt végül arra is, hogy a tanúk nem támasztották alá, hogy a perbeli időszakban részt vett a piacon.

[39] A 2015. évi rendezvény kapcsán az alperes helyesen fejtette ki fellebbezési ellenkérelmében, hogy a versenytársi minőség kizárólag a felperes személye, gazdasági tevékenysége vonatkozásában vizsgálható, csak azokat a rendezvényeket lehetett tehát figyelembe venni, amelyeket ténylegesen az alperes szervezett, vagyis az ő szolgáltatásának tekinthetők. személyl tevékenysége tehát a versenytársi minőség megállapításánál nem értékelhető, ugyanakkor maga a fellebbezés is kitért ezzel összefüggésben arra, hogy nem releváns, hogy személyl részt vett-e a perbeli időszakban az érintett piacon (fellebbezés 5. oldal 3. bekezdés). Ezt meghaladóan az ítéltábla rámutat arra, hogy a cégnyilvántartás adatai alapján a felperes 1997-ben alakult gazdasági társaság, ebből következően a '80-as 'és 90-es években nem is folytathatott rendezvényszervező tevékenységet.

[40] Ebből következően az ítéltábla csak az elsőfokú eljárásban tett és a fellebbezésben hivatkozott nyilatkozatok, valamint a megjelölt bizonyítékok alapján vizsgálhatta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű és logikus mérlegelésével állapította-e meg, hogy a peres felek nem voltak versenytársak a perrel érintett időszakban.

[41] A fentiekben kifejtettek szerint – a felperes által nem vitatottan – személyl tevékenysége a versenytársi minőség szempontjából nem volt releváns, ezért súlytalan volt a felperesi érvelés, amely szerint a tulajdonos ügyvezetője a társaság megalakulását megelőzően egyéb vállalkozási formában végezte ezt a tevékenységet, most pedig a cég2 elnöke. Állította, hogy több mint 2000 koncertet szervezett Magyarországon, nem fejtette ki azonban, hogy az általa hivatkozott honlap a perbeli időszak tekintetében mennyiben alkalmas ennek alátámasztására, egyéb bizonyítékot pedig meg sem jelölt. Fellebbezésében konkrét eseményként mindösszesen négy koncert szervezésére utalt 2020-as, 2022-s és 2023-as dátumokkal. Ezek az időpontok a per tárgya szempontjából releváns időszakhoz képest

hónapokkal, illetve évekkel későbbiek, ezért a piaci jelenlétét nem támaszthatták alá. A rendezvényszervezési tilalomra való utalás pedig szintén súlytalan volt, mert az ennek alapját képező veszélyhelyzet csak később következett be.

[42] Az ítéltábla kiemeli: a versenytársi minőséget, amely kezdettől fogva vitás volt, a felperesnek kellett bizonyítania a perben. A felperes által bizonyításra szoruló tényekről az elsőfokú bíróság külön tájékoztatást nyújtott a 37. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben, ezt követően a felperes a 38. sorszámú beadványában is csupán az általa korábban előadottakat tartotta fenn, a vizsgált időszakra nézve konkrét, beazonosítható rendezvényeket nem jelölt meg. Fellebbezésében iratellenesen rögzítette, hogy állításait az alperes a későbbiekben nem vitatta (6. old. 3. bek.), ugyanis az alperes az utolsó előkészítő iratában foglaltakra reflektálva is a keresetösszeírás jog bizonyítottságának hiányára hivatkozott (39. sorszámú jkv. 1. old.). A fellebbezésben előadottak alapján csak az volt megállapítható tehát, hogy a felperes részéről a perbeli rendezvényt megelőző évtizedben egy, 2011-ben megtartott színpadi show került megszervezésre a helylben. Mindezek nem elégségesek ahhoz, hogy a felperes vonatkozásában a versenytársi minőséget megalapozó piaci jelenlét megállapítható legyen.

[43] Ebből következően az elsőfokú bíróság nem a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a perrel érintett időszakban a felperes nem volt az alperes versenytársa, az általa kifejtett indokokkal az ítéltábla egyetértett. Ebből, vagyis az egyik törvényi feltétel hiányából pedig következik, hogy a Tpv. 6. §-a alapján jelleghiborlás az adott esetben nem valósulhatott meg, annak jogkövetkezményei nem alkalmazhatók.

VIII.2.

[44] Az elsőfokú bíróság a Tpv. 2. §-ára alapított keresetet lényegében arra tekintettel utasította el, hogy a felperes a Tpv. 6. §-ában foglaltakhoz képest többlettényállási elemet nem jelölt meg.

[45] A felperes fellebbezésében maga sem vitatta, hogy a jogalapok közötti szubszidiárius viszonyra tekintettel a Tpv. 2. §-a alkalmazásának abban az esetben van helye, ha az erre alapított igényhez valamely többlettényállási elem párosul. A fellebbezésében azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe e körben az alperesi rosszhiszeműséget, azaz a jóhiszeműség, tisztesség és az adott helyzetben általában elvárható magatartás követelményével ellentétes cselekményét. Mindezt a fellebbezési tárgyaláson is megerősítette. Ezen követelménybe ütközött álláspontja szerint a elnevezés1 megjelölésű, korábban nagy sikerű rendezvény jóhírének kihasználása. Állította, hogy az alperes a tudatos, szándékos névválasztással, reklámszöveggel, a rendezvény elnevezésével, koncepciójával és tematikájával egyértelműen támaszkodni kívánt a már korábban felépített és nagysikerű brand jóhírére és a fogyasztóknak a korábbi rendezvényekkel kapcsolatos pozitív összképére.

[46] Az ítéltábla a fellebbezésben kifejtett fenti érvelés figyelembevételével is egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, amely szerint a felperesnek a Tpvt. 2. §-ára alapított keresete a Tpvt. 6. §-ában foglalt törvényi tényálláshoz képest többlettényállási elemet nem foglalt magában. A jellegbitorlás fellebbezésben is hivatkozott objektív törvényi tényállása alapján a jogsértés megállapítása egyébként sem függ az elkövető tudattartamától, a jó- vagy rosszhiszemű eljárást is magában foglalja, ebből következik, hogy a hivatkozott rosszhiszemű magatartás nem minősül olyan többlettényállási elemnek, amely a Tpvt. 2. §-ának alkalmazhatóságát megalapozná.

[47] A keresetben állított tisztességtelen piaci magatartás a Tpvt. 6. §-ában szabályozott típusú tényállás alá sorolható, ezért a keresetet nem a mögöttes, joghézagkitöltő jellegű generálklauzula szerint kellett elbírálni. A Tpvt. 2. §-a ugyanis akkor alkalmazható, ha a tisztességtelennek állított magatartás külön nevesítetten a törvényben nem fordul elő. A tisztességtelen piaci magatartás általános tilalmát kimondó szabály azt a célt szolgálja, hogy a törvényben tételesen szabályozott típusú tényállások kereteibe nem sorolható tisztességtelen magatartások elleni fellépés lehetőségét megteremtse. Olyankor alkalmazható tehát, ha a tényállás nem vonható a Tpvt. 3-7. §-ainak egyike alá sem (PJD2020. 17.)

[48] A felperes által sérelmezett alperesi magatartás tekintetében a rendezvény reklámjában használt elnevezésnek, megjelenésnek, az általa hordozott tartalomnak volt ügydöntő jelentősége. A Tpvt. 6. §-ához fűzött miniszteri indokolásból következik, hogy a jogalkotó elsődleges célja a jellegbitorlás szabályozásával éppen az volt, hogy védje a piacon jelen lévő versenytársat, annak jó hírnevét, általános üzleti megítélését, és megakadályozza a korábbi ráfordításainak kihasználását, elsajátítását, az arra való „rátelepedést”. A felperes által e körben hivatkozottak ezért szintén nem jelentettek többletet a Tpvt. 6. §-a szerinti típusú tényálláshoz képest.

[49] Mivel a felperes keresetében sérelmezett magatartás a Tpvt. 6. §-ában meghatározott tényállásban nyert megfogalmazást, a Tpvt. 2. §-a alapján a jogsértés megállapításának nem lehetett helye.

[50] A kereset, annak jogalapját tekintve volt megalapozatlan, ezért a fellebbezés további érvelését, a tanúbizonyítási indítványokkal, illetve egyes bizonyítékok felhasználhatóságával kapcsolatos kifogásait érdemben nem kellett vizsgálnia az ítéltáblának. Utal ugyanakkor az ítéltábla a felülbírálati jogkör Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti korlátaira figyelemmel arra, hogy erre alapítottnan jogorvoslati kérelmet a felperes nem terjesztett elő, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését fellebbezésében nem kérte.

IX.

[51] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[52] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az alperes perköltségének megfizetésére a felperes köteles a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdése értelmében, amely a képvisellet ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjából állt. A munkadíj összegét az ítéltábla a felszámítottak szerint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján állapította meg. A le nem rótt illetékről a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján rendelkezett. Tájékoztatja egyúttal az illetékfizetésre kötelezettet, hogy az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára történő megfizetés során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Budapest, 2024. február 8.

Dr. Sándor Ottó s.k.
a tanács elnöke

Dr. Vasady Loránt Zsolt s.k.
Dr. Balsai Csaba Zoltán s.k.
előadó bíró
bíró